

Ve středu 13. června proběhlo v Národní knihovně v Praze celostátní finále soutěže Stavby z vlnité lepenky, do které postoupilo šest finalistů, mezi nimi i tým studentů prvního ročníku VOŠ a SŠS Vysoké Mýto. Tématem letošního ročníku bylo „(Nová) Národní knihovna České republiky“.

Studenti vysokomýtské stavební školy se svým modelem vyhráli hlavní cenu a kromě ní získali i cenu za nejlepší obal pro knihovnu. Cestu svého návrhu k vítězství popsali studenti

[ZDE](#)

Tak co, zkusíme to? Tato věta a následující odpověď nám zajistily zábavu na několik měsíců. Přihlásili jsme se totiž do soutěže o nejlepší návrh Národní knihovny z vlnité lepenky. Soutěž pořádal Svaz výrobců vlnitých lepenek (SVVL) za podpory několika sponzorů. Naším úkolem bylo vytvořit originální a neotřelý návrh budovy, která bude kompletně postavena z vlnité lepenky.

Náš (zpočátku) pětičlenný tým se rozhodl navrhnout tera projekt. Ovšem něco jiného je se rozhodnout a něco jiného je ho vytvořit. Jako již velmi zkušení architekti (nemáme za sebou ani první ročník SŠ) jsme si ze čtvrtky postavili malé modely, abychom zjistili, o co vlastně jde. Po slepení modýlků nám bylo jasné, že to nebude tera projekt, ani giga plán, ovšem mega myšlenku to mělo. Jeden český bavič řekl: „Nepotřebujete miliony, když máte milionový nápad.“

Na začátku února nám byl do školy doručen kartón. Pustili jsme se do práce. Asi za 10 minut jsme měli hotovo. Nikoli knihovnu, ale krásné papírové meče a štíty. Ty se bohužel nedochovaly, protože někteří členové týmu (zejména vospělejší dívky) neměli pro tento druh zábavy pochopení. Podstatou týmové práce je spolupráce a zdokonalování nápadů jednotlivců. Nápady jsme měli, skupinu téměř kompletní také. Tak vzhůru do lepení.

Z kartónu jsme vyřizli nepravidelný půdorys knihovny (cca 80 cm na 1 m), který se podobá psí kosti. Chtěli jsme, aby naše knihovna byla co možná nejbliže přiblížená k realitě, proto jsme do vnitřních prostor dali přes 6 000 knih (jedna kniha o výšce 0,5 cm), samozřejmě vyrobených z kartonu. Fasáda pokrývající čtyři patra (40 cm) je obalena trojbokými jehly. Střední část stavby jsme navrhli ze skla, tzv. „skleněnou skořepinu,“ která má zajistit dostatek světla pro četbu v čítárnách nebo v kavárně. Knihy jsou umístěny v hlavní hale, která tvarem připomíná dva půlměsíce a nachází se přesně pod skleněnou skořepinou.

Večer, kdy už ani žáby nekvákají v přilehlém rozsáhlém parku, ukazuje stavba svoji noční tvář. Park je zahalený v tmavém plášti, ale knihovna září ve žlutém spektru barvy pomocí instalovaných LED diod.

Již zmiňovaná zahrada kolem budovy zachycuje každodenní život návštěvníků. Například ženu kochající se rozkvetlými stromy. Ty nám pomocí laseru vypálil Ondřej Pechanec.

Přišel 14. květen, datum odeslání fotografií k odbornému posouzení a šance se dostat do celostátního finále. Musíme přiznat, že jsme nestíhali. Takže jsme byli donuceni pracovat přes noc. Práci nám u Kotrbů zpříjemnil pan Kotrba se svými výbornými buřty. Ale ani tato více než 30-ti hodinová směna nám nezajistila dokončení díla, a tak jsme museli ještě následující den u paní Dostálové ochutnat pizzu. Při západu slunce jsme konečně měli úkol splněný. Poslali jsme fotky modelu k vyhodnocení a s napětím očekávali další vývoj. Po prohlédnutí staveb z předchozích let jsme byli trochu skeptičtí.

Přišel den D. Všichni jsme čekali na telefon od paní učitelky, zda postupujeme, či nikoliv. Stále nic. V odpoledních hodinách to přišlo. Spolužačka mi zavolala a ubrečeným hlasem říká: „Postupujeme!“

Finálové kolo se konalo 13. června v pražské Zrcadlové kapli Klementina, která je součástí komplexu Národní knihovny. Do finálového klání se probojovalo šest knihoven z celkového počtu 32 týmů. Soutěžilo se o nejlepší prezentaci k tématům vlnité lepenky, o nejlepší přepravní krabici a samozřejmě o nejlepší návrh knihovny.

Po úvodním slově moderátorky začaly prezentace. Nejprve se představovaly navrhované budovy. Za náš tým byl vyslán Vojtěch Dostál. Kateřina Menclíková naši skupinu zastupovala u prezentování projevu na téma použití obalů z vlnité lepenky.

Přišel ten okamžik, na který jsme tak dlouho čekali. Vyhlášení výsledků. Chytli jsme se za ruce. Pevně. První výbuch emocí přišel zanedlouho. Poté další a o to radostnější. Vyhráli jsme totiž soutěž o nejlepší obal pro knihovnu a následně jsme dosáhli na nejvyšší stupínek týkající se soutěže o nejlepší (novou) Národní knihovnu.

Naše práce byla odměněna. Poté náš tým ve složení Pavel Šafařík, Adéla Kotrbová, Vojtěch Dostál, Kateřina Menclíková, Josef Uher a Jan Pohorský přijímal gratulace nejen v češtině, ale i v angličtině. To jsou momenty, které žádná odměna za výhru nepřekoná.

Za tým z 1. A Vojtěch Dostál

Foto Adéla Kotrbová a Jakob Vik

